

Sygn. akt VI GC 927/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: St. Sekretarz Sądowy Ewa Kościelniak

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

S. T. i M. Ż.

przeciwko:

(...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna

w W. na rzecz powodów S. T. i M. Ż. uprawnionych solidarnie kwotę 2 382,48 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia

19 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 942,59 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 927/16/3

UZASADNIENIE

Powodowie S. T. i M. Ż. wniesli o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 2 382,48 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że wskutek zdarzenia z dnia 5 października 2015 r., uległ uszkodzeniu samochód marki R. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanej R. B.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. Poszkodowana zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu. Koszt naprawy wyniósł 6.339,21 zł. Jednocześnie poszkodowana wynajęła od powodów na okres 12 dni samochód zastępczy za dobową stawkę wynoszącą 172,20 zł brutto. Pozwana w odpowiedzi na zgłoszone roszczenie wypłaciła powodom łącznie kwotę 6.023,13 zł tytułem pokrycia części kosztów naprawy i części oraz kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Wobec powyższego powodowie wezwali pozwaną od zapłaty brakującej kwoty odszkodowania tj. kwoty 2.382,48 zł jednak pozwana odmówiła spełnienia świadczenia. Powodowie wskazali,

że legitymację procesową wywodzą z faktu nabycia wierzytelności w stosunku do pozwanej na podstawie cesji wierzytelności z dnia 13 października 2015 r.

W dniu 10 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNe 1284/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz o zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że ustalony przez nią koszt naprawy pojazdu i wypłacona kwota odszkodowania pozwalają na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Pozwana wskazała, że spornym pomiędzy stronami jest stawka za 1 roboczogodzinę operacji naprawczych. Pozwana podniosła również, że jej zdaniem uzasadnionym okresem najmu samochodu zastępczego był okres nie dłuższy niż 6 dni. Pozwana podniosła również, że stawka przyjęta tytułem najmu samochodu zastępczego była stawką zawyżoną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 5 października 2015 r., uległ uszkodzeniu samochód marki R. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanej R. B.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana.

Dowód: akta szkody.

Powodowie zawarli z poszkodowanymi dnia 16 października 2015 umowę najmu pojazdu zastępczego, w związku ze zdarzeniem objętym odpowiedzialnością cywilną pozwanej. Przedmiotem najmu był samochód marki R. (...). Dobowa stawka najmu została ustalona na kwotę 172,20 zł brutto. Samochód wynajmowano w okresie od 16 października 2015 r. do dnia 27 października 2015 r.

Dowód: specyfikacja od okresu najmu (k. 28), umowa najmu (k. 29), protokół wydania samochodu zastępczego (k. 30), protokół zdania samochodu zastępczego (k. 31).

W dniu 4 listopada 2015 r. poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przelał na cesjonariusza swoją wierzytelność – prawo do dochodzenia odszkodowania, jakie przysługuje wobec (...) S.A. w W. z tytułu szkody z dnia 5 października 2015 r.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 17).

Samochód był niezbędny poszkodowanemu do dojazdów od pracy.

Dowód: oświadczenie (k. 32).

Dnia 4 listopada 2015 r. została wystawiona na poszkodowanego faktura VAT nr (...) tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu opiewająca na kwotę 6.339,21 zł brutto.

Dowód: faktura VAT (k. 18).

W związku ze szkodą pozwany wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości 6023,13 zł na które składały się kwota 5322,03 zł tytułem naprawy pojazdu oraz kwota 701,10 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego.

Dowód: potwierdzenia przelewów (k. 34-36).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 29 stycznia 2016 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 2 382,48 zł. W odpowiedzi pozwana wskazała, że nie widzi podstaw do zmiany uprzednio zajętego stanowiska.

Dowód: wezwanie od zapłaty (k. 37-38), potwierdzenia odbioru (k. 39), decyzja (k. 40).

Uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wynosi 6.339,21 zł. Uzasadniony czas wynajmu samochodu zastępczego wyniósł 11 dni. Przyjęta przez powodów dobową stawkę wynajmu samochodu zastępczego w wysokości 140 zł netto jest stawką uzasadnioną, mieszczącą się w przedziale stawek stosowanych przez firmy specjalistyczne dla segmentu C.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego M. D. z dnia 17 czerwca 2017 r. (k. 94-98), ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. D. z dnia 17 czerwca 2017 r. (k. 128-129), cennik (k. 47) kalkulacja naprawy (k. 19-24), receptura (k. 25), faktury VAT (k. 26, 27), mail (k. 33), certyfikat (k. 41), kosztorysy (k. 42, 43), ekspertyza (k. 44-46).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o dokumenty, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości. Sąd dał im wiarę w całości.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie ma opinia biegłego zarówno pisemna jak i uzupełniająca ustna. Sąd uznał ją za pełną, rzetelną i popartą wysokimi kwalifikacjami biegłego oraz doświadczeniem zawodowym.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez S. T. i M. Ż. przeciwko (...) S.A. w W. zasługiwał na uwzględnienie w całości.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłanek należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powodowie w należyty sposób wykazali, iż skutecznie nabyli przedmiotową wierzytelność od poszkodowanej.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji na okoliczność ustalenia stawek roboczogodziny prac blacharskich i lakierniczych na rynku lokalnym powodów przez warsztaty o porównywalnej kategorii oraz przez warsztaty (...) oraz o ustalenie czy stawka roboczogodziny prac blacharskich 120 i prac lakierniczych 130 mieści się w granicach cen stosowanych na rynku lokalnym biorąc pod uwagę wyposażenie warsztatu powodów i jakość świadczenia przez nich usług oraz o ustalenie czy koszty naprawy wskazane w kalkulacji powodów nie są wygórowane, a ponadto o ustalenie czy stawka za najem samochodu zastępczego mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku w okresie naprawy oraz na okoliczność ustalenia uzasadnionego czasu naprawy przeprowadzanej naprawy uwzględniając technologiczny czas naprawy i realny czas naprawy jak również przebieg likwidacji szkody w niniejszej sprawie oraz czas oczekiwania na części.

Powołany w sprawie biegły sądowy M. D. w pisemnej opinii z dnia 17 czerwca 2017 r. oraz ustnej uzupełniającej opinii z dnia 17 czerwca 2017 r. wskazał, że uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wynosi 6 339,21 zł.

Zdaniem biegłego uzasadniony czas wynajmu samochodu zastępczego wynosił 11 dni. Biegły wskazał, również, że przyjęta przez powodów dobową stawkę wynajmu samochodu zastępczego w wysokości 140 zł netto jest stawką uzasadnioną, mieszczącą się w przedziale stawek stosowanych przez firmy specjalistyczne dla segmentu C.

Sąd w całości przychylił się do stanowiska biegłego. Zdaniem Sądu uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 6 339,21 zł. Uzasadniony okres najmu samochodu zastępczego wynosił 12 dni natomiast przyjęta przez powodów stawka wynajmu samochodu zastępczego klasy C w wysokości 140 zł netto była stawką uzasadnioną. Zwiększenie okresu najmu o jeden dzień nie jest nadmiernym przekroczeniem zasady minimalizacji szkody. Zwłaszcza, że biegły w swej ustnej opinii przyznał, że dużo zależy od efektywności pracy pracownika zakładu naprawczego. W zakresie wysokości stawki najmu za samochód klasy C zastosowana przez powodów stawka nie jest wygórowana również oceniając ją według doświadczenia życiowego.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 382,48 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził ustawowe odsetki liczone od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 120 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 133,72 zł tytułem kosztu dojazdu pełnomocnika na rozprawę w łącznej według spisu kosztów, 471,87 zł tytułem uiszczonej zaliczki na poczet sporządzenia opinii przez biegłego sądowego, 1 200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych co daje łączną kwotę 1 942,59 zł.

SSR Jolanta Brząk